

VELÜNK A SÁTÁN

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 38. szám, 2021. szeptember 24.

A debreceni Nagytemplomban igazán kedves idegenvezetőt kaptunk. Egy idős hölgy nagy elhivatottsággal és lelkesedéssel, nem kevesebb szakmai hozzáértéssel mesélt, még hozzá remek, ízes stílusban és gyönyörű magyar kiejtéssel. Hanem, mintegy mellékesen, két helyszín közötti sétánk során azt mondta, sohasem volt még ennyire jelen a Sátán, mint most, amikor férfiak nővé, nők férfivá operáltatják magukat.

Nem, azt ne higgye a kedves olvasó, hogy egy nyugdíjas idegenvezetőn akarom elverni a port. Ugyan, ő csak azt gondolja és mondja, amit kormányától és egyházától hall. Márpedig kormány és egyház – előbbi politikai rosszindulattal, de itt-ott talán tájékoztatlansággal is, utóbbi rémhíreken, félreértéseken és tévedéseken alapuló tudatlansággal, de talán csipetnyi malíciával is – vállvetve ront neki az új ellenségnek. Miért ne hihetné egy kevésbé toleráns, ám bigott vallásos hölgy, hogy a transzszexualitás a Sátán műve? Hanem hogy ez volna a legsátánibb kor? Hogy az, ha ötszázmillió európaiból pár száz vagy pár ezer nemet vált, szörnyűségesebb, mint a második világháború ötven-hatvanmillió halottja? Ez a *dermesztő aránytévesztés* furcsa gondolatsort szül. A sátánt metaforaként alkalmazva, mikor volt őkelme a leginkább velünk – mármint velünk, az emberiséggel? Csúcstartónak a második világháborút tippelem – ezt a kegyetlenséggel, gonosszággal és szenvedéssel teli öt és fél évet. De vajon mi kerülne a második helyre? Azt hiszem, a mongol birodalom kiépülésének pár évtizede. A BBC History professzor szerzője szerint a mongol-tatár invázió harminckétmillió erőszakos halállal járt: kétmillióval Európában, harminccal Ázsiában. Ha az emberiség akkori, kisebb lélekszámával és a gyilkolásra alkalmas eszközök kevésbé „fejlett” voltával számolunk, világháborús méretekről beszélhetünk. A Magyar Királyság népességének 15-25 százaléka pusztult el, negyed- vagy félmillió. Abszolút számokban csak az első világháború vesztesége múlta ezt felül, az összlakosság arányában pedig a második sem. Tényleg súlyosabb lenne ennél a rettenetnél ezer ember nemváltása? A harmadik helyezésért több jelölt akad. Az első világháború és az orosz polgárháború tíz-tíz millió halottja, a határváltozásokat kísérő sok millió menekülttel s az emberi szenvedés sok egyéb változatával. Vagy Mao Ce-tung kulturális forradalma? A sztálini harmincas évek? Netán a szélesebb közvélemény előtt szinte ismeretlen Timur Lenk? Utóbbi a XIV. században a History tévécsatorna narrátora szerint az emberiség öt százalékát irtotta ki hódító vagy megtorló háborúi során. De volna itt más is.

A Királyok könyve. Az Ószövetség palesztinai uralkodói, bigámiával, hűtlenséggel, ármánnyal, gyilkossággal, vérfürdővel. Mindez megbocsátható, sőt példaértékű is lehet, ha az uralkodó amúgy az egyetlen istent féli. Ami megbocsáthatatlan egy zsidó királytól, az a vallási tolerancia. Aki eltúrta a bálványimádást is országában, ne csodálkozzék a népét sújtó csapásokon. Mintha a Sátán műve nem a gonosság lenne, hanem a szabadság.